

Forskjellen mellem de to Affattelser ligger saaledes væsentlig i, om der skal udtales Anerkjendelse eller ikke.

Udvalget formener, at saaledes som Forholdene nu stille sig, vil Landstinget neppe tillægge dette Spørgsmaal nogen synderlig Betydning. Den Minister, til hvem Henvendelsen var rettet, er jo senere aftraadt; den nuværende Marineminister har erklæret i Folkethinget, at han med stor Sindsro kan finde sig i at modtage Udtalelsen i den Form, den der har modtaget. Ordføreren for Folkethingets Statsrevisionsudvalg har udtalt, „at man tværtimod i høi Grad anerkjender den Maade, hvorpaa vedkommende Marineminister har taget sig af denne Sag“ (Lilstanden paa Verftet), og hvad der maaste er det Væsentligste, den Marineministeriet af Landstinget ydede Anerkjendelse maa betragtes som modtagen i det Dieblif, da den var givet, saa at der ikke ligger nogen Bægt paa Gjentagelsen. Udvalget skal derfor anbefale at vedtage det 4de Indstillingspunkt, som det er foreslaaet af Statsrevisionen og vedtaget af Folkethinget.

Sluttelig skal Udvalget fremhæve, at i selve Hovedindstillingen er Udtrykket: „Rigsdagen frasiger sig herved Ret til at gjøre Ansvar gjældende“ forandret i Folkethinget til: „Rigsdagen godkjender herved Regnskabet.“

Udvalget har undersøgt, hvorledes det i de senere Aar benyttede Udtryk er fremstaaet og kan i saa Henseende meddele Følgende:

Spørgsmaalet om at forlade det af Rigsdagen oprindelig benyttede Udtryk „Decharge“ blev rejst i Samlingen 1862—63 i Folkethinget, hvor der blev foreslaaet at forandre „meddeler . . . Decharge“ til: „godkjender Rigsdagen saaledes for sit Vedkommende“. Da imidlertid Statsrevisionens Betænkning (for 1860—61) først havde været til Behandling i Landstinget, og altsaa skulde have været sendt tilbage dertil, hvis Ændringen maatte være bleven vedtagen, toges Ændringsforslaget tilbage.

I Samlingen 1863—64 foreslaar Udvalgets Flertal i Landstinget, hvor Betænkningen [for 1861—62] først var til Behandling, principalt at forandre „meddeler Rigsdagen saaledes for sit

Vedkommende Decharge for“ til: „godkjendes“, og subsidiært at ændre det til: „godkjender Rigsdagen saaledes for sit Vedkommende Afreggelsen af“. Begge Forslag forkastedes henholdsvis med 20 mod 18 og 19 mod 19 Stemmer.

I Samlingen 1864—65, hvor Sagen først var for i Folkethinget, yttre dets Udvalgs Ordfører, at Grunden til den nys nævnte Forkastelse „maaste ogsaa var den, at den foreslaede Form i og for sig var mindre rigtig“, og Udvalget tilraader at vedtage Udtrykket: „frasiger Rigsdagen sig ethvert Krav paa Ansvar“. Landstingsudvalget tiltræder Indstillingen med den Redaktionsforandring, at Ordet „ethvert“ bortfalder, men Sagen kom ikke til Behandling i Thinget.

I Samlingen 1865—66 vedtog derimod Landstinget det nævnte Forslag enstemmig med 34 Stemmer, saaledes at Udtrykket i Hovedindstillingen altsaa blev: „frasiger Rigsdagen sig Krav paa Ansvar“. Folkethingets Udvalg tiltræder denne Form, og selve Folkethinget vedtager den derefter enstemmig med 78 Stemmer.

Endelig foreslaar i Samlingen 1866—67 Landstingets Udvalg at forandre Udtrykket til: „Rigsdagen frasiger sig herved Ret til at gjøre Ansvar gjældende“, en Forandring, som Ordføreren motiverer ved, „at den i alt Væsentligt er stemmende med de Beslutninger, som tidligere er tagne af Rigsdagen“, og som derefter blev vedtagen uden Diskussion saavel af Landstinget som senere af Folkethinget.

Det vil altsaa ses, at det Udtryk, som nu i en lang Række uanfægtet har været benyttet af begge Rigsdagens Afdelinger, først er kommen til stede efter langvarige Overveielser. Udvalget finder ingen Grund til at forlade, hvad der har fundet enstemmig og gjentagen Tilslutning af begge Thing, end mindre til at ombytte det med et Udtryk, der i sin Tid er forkastet af Landstinget, og som heller ikke da fandt Understøttelse af Folkethinget.

I Henhold til Ovenstaaende tillader Udvalget sig at fremsætte følgende Forslag til Beslutning: